

Inhoudsopgave

Barbara Houwers	pag. 3
Imke Beek	pag. 4
Juul Rameau	pag. 5
Linda Verkaaik	pag. 6
Louis Niënhuis	pag. 7
Moniek Westerman	pag. 8
Loes Schellekens	pag. 9
Carl Möller	pag. 10
Lauri Drew	pag. 11
Marcel van Zijp	pag. 12
Ans van den Hurk	pag. 13
Gijs van Poecke	pag. 14
Zi Xun Graaf	pag. 16

Met dank aan

Met dank aan de deelnemers van Rock-'n-Roll Totem, Barbara Houwers voor haar hulp en begeleiding en Loes Schellekens die deze expositie mogelijk heeft gemaakt en de Nederlandse Kring van Beeldhouwers voor de ruimte en het vertrouwen voor deze expositie.

Barbara Houwers (1958)

Een nieuw thema in mijn werk is “Ovum”. Het komt in mijn werk als kunstenaar in verschillende lagen terug. In betekenis en vorm. Het ovaal raakt mij als een natuurkern die oorsprong symboliseert. Een universele vorm die door jong en oud over de hele wereld wordt herkend als symbool voor nieuw leven. Het is de kern voor kracht en kwetsbaarheid van mens en dier. Het is ook mijn Totem en dat voor alle natuurbeschermers in mijn familie en als uiting van de manier waarin we ons verbinden met de wereld.

Het ovaal als geabstraheerde esthetische vorm is voor mij steeds weer een startpunt en uitvalsbasis voor materiaalexperimenten en zoeken naar nieuwe verbindingen. Ik zie het al een beeldmiddel voor het maken van werk: voor hoe de mens leeft als individu, in verbinding met anderen en zoekend naar cohesie en verbondenheid.

www.barbarahouwers.com / Instagram: barbarahouwers

Imke Beek (n.v.t.)

De jaarlijkse cyclus, de fases van een plant ,zijn voor mij een bron van inspiratie. Boeiend zijn de steeds terugkerende groeiprocessen. Het kwetsbare ogenblik, dat opgaat in het blijvende. Het fragiele van het materiaal benadrukt de fragiliteit van de natuur.

De kracht van het kwetsbare, laat het ecologische evenwicht van de natuur, waar alles een verband heeft met elkaar blijvend zijn.

hoogte 210 cm

hoogte 190 cm

hoogte 120 cm

www.imkebeek.nl

Juul Rameau (1982)

Voor mij is een totem een krachtig symbool van verbinding en identiteit. Het representeert niet alleen onze relatie met de wereld om ons heen, maar ook hoe we onszelf plaatsen binnen grotere, natuurlijke en culturele systemen. Een totem vertelt verhalen, verbindt generaties, en biedt ruimte voor reflectie en introspectie.

In mijn werk staat de verbinding tussen mens en natuur centraal. Mijn sculpturen, vaak gemaakt van cortenstaal, vertalen de organische taal van de natuur naar krachtige en gelaagde vormen. Ze nodigen uit om te voelen, te reflecteren en opnieuw verbinding te maken met onszelf en onze natuurlijke omgeving. Mijn werken komen het meest tot hun recht in een groene, natuurlijke buitenomgeving, waar ze niet alleen een fysieke maar ook een emotionele verbinding aangaan met de natuur.

Voor Rock-'n-Roll Totem draag ik bij met objecten die de brug slaan tussen oer energie en moderne uitdagingen. Het staat symbool voor veerkracht, groei en onze gedeelde verantwoordelijkheid om beter voor elkaar en onze planeet te zorgen. Het weerspiegelt mijn missie om niet alleen kunst te maken, maar ook verhalen te vertellen die de kijker verbinden met hun eigen natuurlijke en emotionele fundament.

www.juulrameau.com / Instagram: juulrameau_studio

Linda Verkaaik (1956)

Een totem is voor mij een soort onoverkomelijke levensloop: de belangrijke levensfasen verbeeld. Maar ook een familie teken, de symbolische betekenis voor een groep. Ego-Alterego, (Naar een andere wereld) Transitie: van de oude naar de nieuwe wereld. Bezinning, reflectie, overdracht de 2 bewegingen als een circulaire vorm: eeuwigheid. Het kunstwerk laat in zijn circulaire beweging een overgangsgebied zien, tussen hemel en aarde. Kan een mens zich kan verheffen, het aardse kan ontstijgen? Ik denk van niet. Het is de eeuwige weg die men bewandelt, de poort waardoor je gaat, de inhoudelijke lagen waardoor je duikt, om bij een nieuw zelf te komen.

In 2024 staat de mens voor de keuze: laten we de wereld vergaan.. of keren we het tij ... Thema en inhoud van het beeld zijn niet alleen van nu, maar van alle tijden. En nee, de weg is circulair: We keren eindeloos terug naar wie we waren en zijn. Het beeld bestaat uit de 3 elementen: aarde, water lucht en het vierde element vuur: ENERGIE. De energie om materie om te zetten. Deze energie wordt opgebracht door de mens...en gaat na transitie weer terug naar de mens. Icarus/Daedalus, (Crushed Illusions).

Voor mij gaat deze mythe over gezien worden. Dit voelt als een eindeloos circulair ritueel, wat bijna in iedere familie opdoemt. Reiken naar de zon: is dat jeugd idealisme?, hoogmoed? of overlevingsdrang... Zie me, Hoor me. Een schreeuw, maar zonder kracht, stil, ademloos.

www.lindaverkaaik.nl / Instagram: lindaverkaaik

Louis Niënhuis (1953)

De Totem staat voor mij symbool voor het oorspronkelijke, de bron van waaruit ik de behoefte voel mij te uiten/te manifesteren. De bron is voor mij de werkplaats van mijn vader waar ik als kind mijn "bouwstenen" vandaan haalde om mee te spelen en bouwsels te creëren. Hout vormt voor mij dan ook de rode draad in mijn oeuvre waarbij vaak de maat van de blokjes hout die ik toepas rechtstreeks uit de werkplaats van mijn vader zijn te herleiden. De beelden laten een dialoog zien tussen het organisch en mechanische in mijn houten sculpturen.

www.louisnienhuis.nl

Moniek Westerman (1960)

‘Verzamelen’ is bijna altijd het startpunt van mijn beeldend werk. Met het materiaal vertel ik uiteindelijk MIJN verhaal. De maskers die ik hier in deze tentoonstelling laat zien maakte ik ruim 10 jaar geleden. Als onderdeel van een hele serie werk, vervaardigd met louter straat-vondsten. Ik voelde me niet fijn in die tijd: in een gezamenlijk atelier-gebouw had ik last van een complex persoon met psychoses en was er iemand die me weg wilde hebben. Dagelijks ging ik met een grote tas in mijn hand wandelen door de stad (Groningen, een studentenstad). Ik zocht niet zozeer naar zwerfvuil maar pakte de spulletjes die ‘ongemerkt vallen’. Het soort materiaal dat van ieder van ons kan zijn geweest! Ik bewonder symbolen en mystiek maar voel me te rationeel voor het geloof in magische krachten en bezielde voorwerpen. En toch: tijdens het maken van de maskers heb tot mijn eigen verbazing spijkers in hun voorhoofd gehamerd om mijn kwaadheid op de dames in het atelier te botvieren. Bij mij kwamen rede en gevoel toen heel dicht bij elkaar. Is dat voor mij een ‘totem’? Ik durf er geen ‘ja’ op te zeggen maar ik vind het een spannend gegeven.

De 3 maskers : ‘Hysterie’ staat in dit geval voor het bondgekleurde en doorgedraaide consumentisme. Bijna alle spulletjes zijn voor éénmalig gebruik (feestrommel)
‘Straatangst’ heb ik gemaakt naar aanleiding van een persoon die er ‘woest en eng’ uitzag. Deze persoon bleek te lijden aan straatangst. Dus mijn achterliggende gedachte was: wie is bang voor wie? ‘In de war’ kan een ‘verward persoon’ zijn, maar dit vriendelijke masker is vooral een ode aan iedereen die (een beetje) in de war is.

moniekwesterman.nl / Instagram: moniekwesterman

Loes Schellekens (1955)

A fantastic or mystical and evocative creatures are Winged Figures. They have been a common phenomenon from ancient times to the present in all kinds of forms and symbolic meanings. These mysterious creatures are also depicted in art in all kinds of forms with a wide range of associations. But a figure with a broken wing may be one of the most intriguing incarnations within angelic symbolism because of its paradoxical nature: it is a divinity marred by visible imperfection. This is a stark contrast to traditional images that emphasize flawless beauty and unblemished grace. 'Broken Wing' reflects our struggles with life's adversities and reminds us of our humanly imperfect selves.

“So take these broken wings

And learn to fly again

Learn to live so free And
when you hear the voices
sing

The book of love will open
up and let you in”

(lyrics from the song: Broken
Wings; represent the symbolism
of learning to fly (live) again after
setbacks)

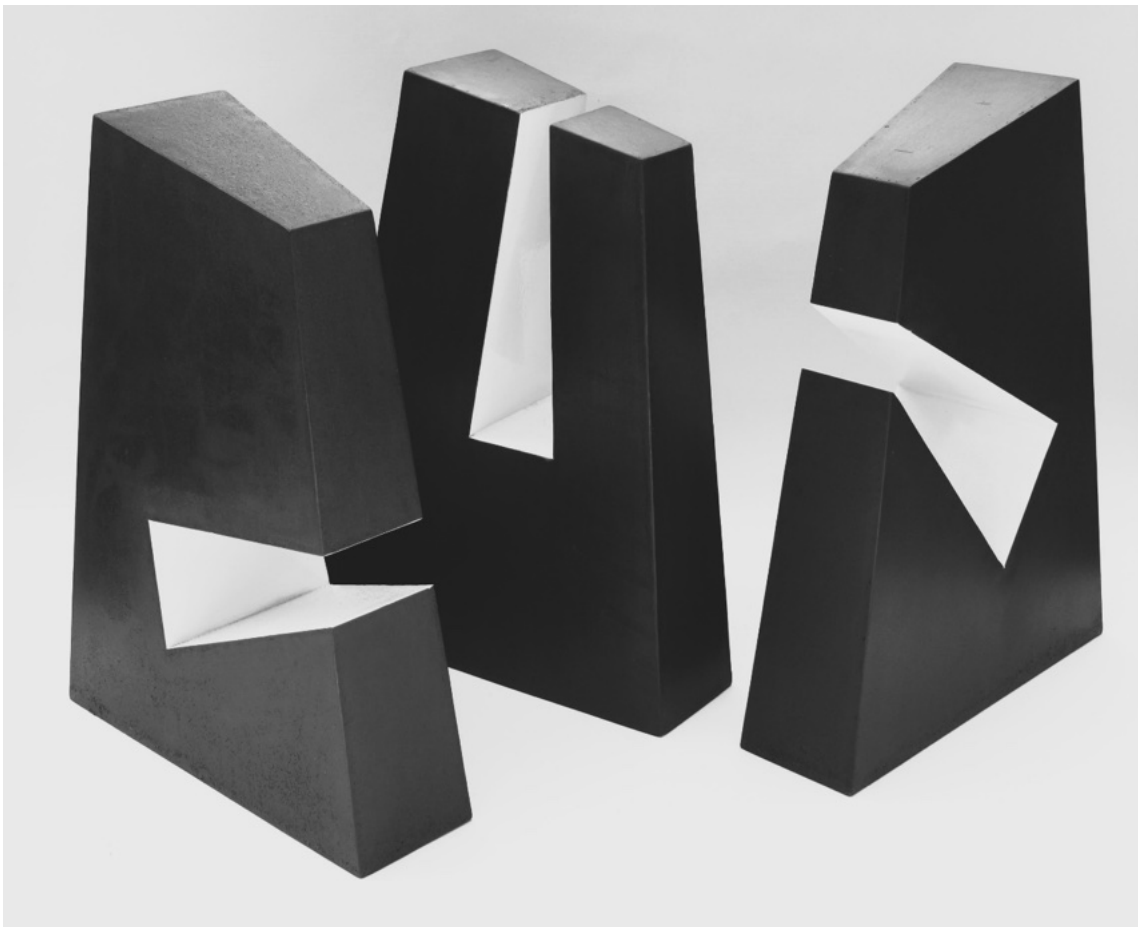

www.loeschellekens.nl / Instagram: loeschellekensbeelden

Carl Möller (n.v.t.)

“Het Debat” bestaat uit 3 gelijke stalen vormen met elk verschillende uitsneden. Als beeldengroep opgesteld, doet deze denken aan drie figuren, die op hoge toon met elkaar in gesprek zijn; in een fel debat verwickeld zijn. Het gaat hier om communicatie, in woord, gebaar of beeld. De totem is een andere manier van communiceren: het tonen van de identiteit, waarbij de voorouders een belangrijke rol spelen.

Als ik een verband zie met de totem, dan zou het tonen van de identiteit en communicatie, de overeenkomst zijn met mijn werk. Echter, mijn geometrisch abstract werk beeldt niets anders uit dan zichzelf, maar “communiqueert” graag met de kijker in de vorm van associaties, verwijzen naar, enz. Het gaat om de uitdrukingskracht van het beeld en zal voor elke kijker weer anders zijn. Wellicht zegt het dan meer over de kijker dan over het beeld zelf.....

www.carlmoeller.nl

Laurie Drew (1983)

Utrecht-based artist Laurie Drew unveils a world where chaos and harmony coalesce. With abstract painting being the foundation of his practice, he moves between themes of growth and decay, light and dark, order and disorder to blur the seen and unseen, prompting us to question the currents that flow beneath the surface of reality— the depths of the unknown.

For me the Totem is a physical presence from the past. Projecting its energy into the present and onwards into the future. These mythical guardians and sentinels hold stories and lessons which reveal clarity in the chaos.

www.LaurieDrew.net / Instagram: @Lauriedrewster

Marcel van Zijp (1958)

Mijn inbreng voor de tentoonstelling Rock en Roll totem bestaat anders dan doorgaans mijn normale uitingen in natuursteen uit een assemblage van een vijftal stukken hout die alle rondslingerden in mijn studio.

De vertikaliteit van de gestapelde elementen geven op poëtische wijze gestalte aan een wezen die de ruimte inneemt, en hemel en aarde wil verbinden.

Hoewel ik hiermee terug grijp op het oerprincipe van het totemisme is het mij vooral te doen om de improvisatie van het moment, de balans en poëtische uitdrukking.

nfo@vanzijk-sculptures.com

Ans van den Hurk (1959)

Dit 1,5 meter hoge kunstwerk, gevormd uit Maasklei, belichaamt de rauwe kracht van de natuur en de energie van muziek. De stevige basis van klei straalt een oerkracht uit, terwijl de oprijzende "totem" doet denken aan de dynamiek van rock-'n-roll: grillig, expressief en uitdagend. De textuur van de bastachtige structuur contrasteert prachtig met de zachte rondingen van de basis, waardoor het een samensmelting is van aardse stabiliteit en muzikale vrijheid.

Inspiratie voor dit werk komt voort uit het idee van een *totem*, een symbool van verbondenheid en kracht, gecombineerd met de speelsheid en rebellie van rock-'n-roll. Het werk roept op tot reflectie over de harmonie tussen traditie en moderniteit, natuur en cultuur.

Titel: *Rots en Riff*

www.ansvandenhurk.nl

Gijs van Poecke (1998)

Ik ben begonnen met de totem in een zoektocht naar wat kunst en beeldhouwen voor mij betekende, wat mijn reden en drijfveer achter mijn kunstpraktijk is. Het was voor mij een manier om mijn fascinaties en inspiraties een richtlijn te geven. Door Joseph Campbell was ik geboeid geraakt door mythologie en zag ik een grote rode draad in mijn werk en artistiek onderzoek ontstaan waarin ik alles een plek kon geven.

Ik onderzocht waarom we mythes hebben gehad in de samenleving, wat dat over ons vertelt en hoe we die vandaag de dag nog terug zien en wat we er nu van kunnen leren. Ik schilderde toen en zocht iets rauw en puurs in mijn schilderijen. Op een dag trok ik een grote boomstam mijn studio in en wilde ik daar zelf, met mijn eigen lichaam, een kop in hakken. Ik zag dat hakken met de hand als onderdeel van het 'Ritueel' waarin ik de sculptuur maakte. Ik zocht met dat werk naar een bepaalde kracht, een kracht van een bepaalde oorsprong.

Voor mij is een totem een object dat ons iets krachtigs geeft. Het is een object dat we gebruiken om verbinding te zoeken met elkaar, onze omgeving en ons on(der)-bewuste. Het is onze manier van die dingen vormgeven en daar een contact en verhouding mee zoeken. Het zijn zowel overweldigende bovenmenselijke objecten als juist kleine en persoonlijke voorwerpen waar we veel geestelijke waarde aan hechten. Mijn werken, die ik beschouw als totems, zijn voorwerpen uit mijn eigen persoonlijke mythe die een mystieke aanwezigheid in de ruimte innemen. Ze hebben een mythische potentie en moeten de fantasie van de kijker doen prikkelen. Het zijn objecten uit mijn on(der)-bewuste en persoonlijke droomwereld waarmee ik de echte wereld om mij heen probeer te begrijpen en op een positieve manier probeer te verwerken.

In mijn werk vind ik het belangrijk dat ik het gevoel heb te kunnen spelen met de realiteit. De totem is een object waar de kunstenaar zijn ziel in heeft gestopt en waarmee hij een ziel aan andere objecten of dieren geeft. Voordat ik mijn werk begin ligt er een berg nog niet zoveel zeggende metalen buizen en staven voor mij. Ik las deze dan aan elkaar en ineens wordt het een uniek object wat een waardevolle weergave is van mijn persoonlijke fantasiewereld en waarmee ik de toeschouwer daar dan ook in mee kan nemen. Het object, de Totem, heeft nu mijn ziel en roept iets krachtigs, mystieks en bovenmenselijks op in de kijker. Het haalt hem dan even uit de dagelijkse realiteit en verbind hem met iets universeels wat boven hem staat.

www.gijsvanpoecke.com / Instagram: gijs_van_poecke

Zi Xun Graaf (02-06-2000)

Voor mij zijn symbolen iets persoonlijks. Het betekend iets vanuit het wat nog niet bestond bestaanbaar en betekenvol maken. Een Voorwerp is voor mij een totem, want naast iets wat leeft, leeft iets voor mij pas echt op het moment wanneer het iets voor je betekend of veranderd. Mijn fascinatie naar betekenis, dus “identiteit’ komt vanuit mijn onderzoek naar adoptie.

My name is Xun, Zi Xun Dang de Graaf. I am 23 years old and born on the second of June, 2000 in Luoyang, China. At least, that name and date were made-up by the orphanage. In fact I was abandoned and found unidentified at the age around 2,5. What happened before that is quite unknown and will probably remain unknown to me forever. A nostalgic home feeling is hard for me to imagine. To this day, many questions been drifted down a black hole. That black hole is partly my identity. This plays a role in my perspective, actions and greed in life, both consciously and unconsciously. At the age of 3,5 my “parents” adopted me, I love my parents. But somehow, I always felt like a stranger. In order to survive I behaved lost and strange to myself to find meaning. To experience things I didn’t want to, I could choose and believe to feel the things I actually wanted to. Nature and the people I have met when being lost, taught me so. I don't know what I’m searching for or what searching is, but I keep searching because I love it. It's an innocent feeling that led to action.

I don’t see adoption as a bad thing, it overcomes. We adopt everything in a way; people, places, feelings, materials, words and even things we don’t realize. But the truth is, from everything we adopt, there is also an opposite. Things we adopt, adopt you too. (What is the behavior of both? What is the meaning of what I adopt? Is adopting finding or stealing? Should what is adopted be changed? Where does what I adopt belong to? For how long do I adopt something?). Questioning these question led me to an realization that questions were the reasons to be alive.

My works are mostly materials that were found lost in nature, streets or abandoned buildings. I don’t like to buy materials. The procedure of buying has something less meaningful to me. There is a lot of overproduction, which often causes materials and things to get lost. I think for that very reason, I feel connected to lost objects because I understand them. The process of finding the materials is temporary and unique. They are “totems” for me. To gather them, changes your view of redoing that. It’s a choice.

www.zixungraaf.com / Instagram: zixungraaf

